

Ὀδοιπορικὸ

Ὁρθόδοξης Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΟ ΔΕΛΤΙΟ ΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ
ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΑΠΩ ΑΝΑΤΟΛΗΣ Τεύχος 83 Ἀπρίλιος-Ιούνιος 2023

**Ἀπὸ τὸ ετήσιο μνημόσυνο τοῦ αἰμνήστου
Μητροπολίτου Πισιδίας, τοῦ ἀπὸ Κορέας,
κυροῦ Σωτηρίου στὴν Ἀτάλεια**

ΠΑΣΧΑ

Ο αείμνηστος π. Αλέξανδρος Σμέμαν σημειώνει ότι ο Χριστιανισμός δεν έφερε καινούργια πράγματα αλλά κάνει τα πάντα καινούργια. Κι αυτό συμβαίνει διότι πυρήνας του είναι το μόνο καινό υπό τον ήλιο Πρόσωπο, ο Αναστάς Ι. Χριστός. Μόνος αυτός διά της σταυρικής αγάπης εις τέλος (Ιω. 13,1) νίκησε πραγματικά δια του θανάτου τον θάνατο, που δηλητηριάζει διαχρονικά την ανθρώπινη ύπαρξη, έχοντας ως κεντρί του την αμαρτία και ιδίως την αλαζονεία και την αυτάρκεια (1Κορ. 15, 55-56). Η παρουσία του Αναστάσιου στην ανθρώπινη καθημερινότητα μεταγγίζει κατεξοχήν διά της Ευχαριστίας και του Βαπτίσματος στον άνθρωπο, ο οποίος εκ γενετής βιώνει τραγικά το εδώ και το τώρα, ελπίδα, φως ζωής, λόγο ύπαρξης ή μάλλον συνύπαρξης.

Και οι δύο σημαντικότερες χριστιανικές εορτές, τα Χριστούγεννα και η Ανάσταση έχουν τις ρίζες τους σε χρόνια αρχαιότερα. Ιδίως οι ιουδαϊκές εορτές, όπως το Πάσχα, έχουν μία τριπλή θεμελίωση: Καταρχάς συνδέονται μέσω της Δημιουργίας τόσο με τη φύση (που συνιστά μία Βίβλο) όσο και με την ανθρώπινη αναζήτηση του Θεού. Είναι κατόπιν εορτές της αναμνήσεως, της σκέψεως και της αναβιώσεως των αγιαστικών πράξεων του προσωπικού Θεού που συμπάσχει με το πλάσμα Του και επεμβαίνει απελευθερωτικά-λυτρωτικά στην Ιστορία. Τέλος η ανάμνηση εξελίσσεται ολοένα και περισσότερο σε ελπίδα της ερχόμενης τέλει αγιαστικής επεμβάσεως, η οποία ακόμη δεν έχει συμβεί (Ράτσιγκερ).

Η λέξη Πάσχα (pasàch) συνήθως ετυμολογικά συνδέεται με το πέρασμα, τη διάβαση, αλλά έχει και τη σημασία του προστατεύω (Ησ. 31, 5). Είναι μια πανάρχαια ποιμενική γιορτή. Κάθε άνοιξη οι νομάδες ποιμένες έσφαζαν-θυσίαζαν ένα χρονιάρικο αρνί για να προστατευθεί το κοπάδι τους από τη δαιμονική κακοτυχία και να αποκρυπτογραφήσουν το

άγνωστο μέλλον από την ωμοπλάτη του (ωμοπλατοσκόλια). Η ποιμενική εορτή του Πάσχα συνδυαζόταν με τη γεωργική ανοιξιάτικη εορτή των αζύμων. Οι Χαναναίοι καλλιεργητές, ταυτόχρονα με τη συγκομιδή κριθαριού, έτρωγαν ψωμί χωρίς προζύμι για να αποτρέψουν κάθε αρνητικό στη σοδειά.

Κατόπιν το Πάσχα συνδέθηκε με το κορυφαίο γεγονός της απελευθέρωσης των σκλάβων Εβραίων από την Αίγυπτο, την Υπερδύναμη της τυραννίας και της ύβρης, το πέρασμα από την Θάλασσα την Ερυθρά και την περιπετειώδη πορεία τους προς τη Γη όπου έρεε μέλι και γάλα όχι όμως διά της παράκτιας λεωφόρου αλλά διαμέσου της σκληρής και άνυδρης ερήμου. Εκεί η ανθρώπινη ύπαρξη συνειδητοποιεί ότι δεν ζει από τον άρτο και το θέαμα της εικονικής πραγματικότητας και των αναλώσιμων όντων, αλλά από τον Θεό της ελευθερίας από κάθε εξάρτηση και της αγάπης, τον μόνον Κύριο της ιστορίας και της φύσης.

Ειδικότερα το Πάσχα καταρχάς δεν συνδέθηκε με τη διάβαση της «Θάλασσας των Καλαμιών» αλλά με το πέρασμα του εξολοθρευτή αγγέλου από τα σπίτια και το θάνατο των πρωτοτόκων εκείνη τη «μεγάλη» νύχτα πριν την Έξοδο. Οι Ισραηλίτες έπρεπε να σφάξουν και όρθιοι να καταναλώσουν οικογενειακά ένα αρσενικό χρονιάρικο αρνί χωρίς μώμο (ψεγάδι) με το αίμα του οποίου σφράγισαν τις θύρες των καλυβών τους έτσι ώστε να διασωθούν τα παιδιά τους. Αυτή τη γιορτή του Πάσχα γιόρταζαν και γιορτάζουν λαμπρά οι Ισραηλίτες στις 14 Νισάν (Μαρτίου-Απριλίου) ενθυμούμενοι εκτός από την λευτεριά τους, τη δημιουργία του κόσμου και αναμένοντας με λαχτάρα έναν νέο Μωυσή που θα τους ελευθερώσει από τους ξένους δυνάστες. Ο Ησαΐας (κεφ. 24-27), ο Ιεζεκιήλ (κεφ. 37) και ο Δανιήλ (κεφ. 12) σε μια εποχή κατά την οποία υπέστη διασυρμό η πολιτική και θρησκευτική εξουσία, που έδρευε στη

Σιών, και ο τρόμος από τις ενοχές, τον πόνο και τον θάνατο - Άδη «καταπλάκωνε» τον κόσμο, ευαγγελίσθηκαν την ανακαίνιση τούτου του κόσμου της φθοράς και του στεναγμού, με ένα νέο Πάσχα, μια καινούργια διάβαση.

Το καταπληκτικό είναι ότι και για τα έθνη, τα εγγύς και τα μακράν (και σε αυτά εντάσσεται και η απώτερη Ανατολή) υπήρξε ένας μεγάλος προφήτης της ανάστασης: είναι η ίδια η φύση που συνιστά μία Βίβλο. Η άνοιξη, η εποχή της βλάστησης, της ανθοφορίας, της αναζωογόνησης της φύσης μετά από το χειμώνα της ερημιάς κηρύττει το δικό της ευαγγέλιο. Ο σπόρος, που πρέπει να θαφτεί βαθιά στη γη για να μη μείνει μόνος αλλά να βλαστήσει και να αναδειχθεί σε ένα υψηλό καρποφόρο και ευσκίοφυλλο δέντρο (Ιω. 12, 23-25), ο ήλιος που χάνεται στα βάθη του ορίζοντα για να ξαναανατείλει λαμπρότερος την επόμενη ημέρα, η σελήνη η οποία μετά από τρεις μέρες απόλυτης σιωπής παρουσιάζεται ολόκληρη στον έναστρο ουρανό, η λάμψη της φωτιάς που προέρχεται από τη τριβή δύο ξερών λίθων, η μάνα γη που ερημώνει και βλαστάνει, αλλά και η γυναίκα η οποία τεκνοποιεί με ωδίνες που συνοδεύονται από αγαλλίαση μετά από εννέα μήνες από ένα σπέρμα έναν ολόκληρο άνθρωπο που σκέφτεται και αγαπά, μιλούσαν και δίδασκαν όλους τους λαούς που στέκονταν τρομαγμένοι μπροστά στη σαρωτική και αδιάκριτη αδηφαγία του θανάτου, ότι η Ανάσταση είναι εφικτή. Ο άνθρωπος γίνεται σκωλήκων βρώμα και χώμα. Θα αναστηθεί όμως ομορφότερος, καινότερος και λαμπρότερος.

Αυτό που προανήγγειλαν οι προφήτες και διαλαλούσε η φύση συνέβη στην Ιστορία. Πρώτος ο Ιωάννης ο Βαπτιστής είδε στο πρόσωπο του Ιησού Χριστού τον αμνό, ο οποίος αν και άμωμος, χωρίς δηλ. τον μώμο και την κηλίδα της αμαρτίας, με την εκούσια κι επώδυνη σφαγή Του πάνω στον Σταυρό αίρει (σηκώνει πάνω του και ταυτόχρονα εξαλείφει) τις αμαρτίες και τις ενοχές και μάλιστα όλης της ανθρωπότητας. Το Πάσχα βιώνεται μέχρι σήμερα στην Εκκλησία (όπως κάποτε από τους βαπτιζόμενους) από όσους δεν γεννιούνται απλώς αλλά γίνονται Χριστιανοί ως η προσωπική και κοινοβιακή έξοδος από τη δουλεία του κάθε λογής «Φαραώ»

και η παραίτηση από τη συνεχή ενασχόληση με το πηλό και τα άχυρα, τη μέριμνα για τη σάρκα και τους «δείκτες» της ευημερίας. Σηματοδοτεί γκρέμισμα των «ειδώλων», έξοδο από τον «καναπέ» και πορεία μαζί με τους «πενθούντες», τους «πεινώντες και διψώντες για δικαιοσύνη», μέσα από τη Νεκρά Θάλασσα και την έρημο αυτής της ζωής και αυτού του κόσμου προς τη Βασιλεία. Αυτός ο νέος κόσμος του Θεού (η Βασιλεία) δε συνιστά μια ουτοπία, αλλά διά της συμμετοχής στο αναστημένο Σώμα του Χριστού, που συνεπάγεται καθημερινή θυσία χάριν του άλλου, της εικόνας Του, ανατέλλει ως αναστάσιμο φως μέσα από τους «τάφους» της απόγνωσης, της απογοήτευσης από τις ανθρώπινες ιδεολογίες και της κρίσης των αξιών της κατανάλωσης. Ίδου γάρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ Χαρά ἐν ὄλω τῷ κόσμῳ! Χριστός Ανέστη Χαρά μου! (σύμφωνα και με τον χαιρετισμό του αγ. Σεραφίμ του Σάρωφ).

Σωτήρης Δεσπότης
Καθηγητής Πανεπιστημίου Αθηνών

Ιεραποστολή: Ο πραγματικός σκοπός της καθόλης Εκκλησίας

Λίγες μέρες μετά την Κυριακή της Πεντηκοστής, την γενέθλιο ημέρα της Εκκλησίας μας, η σκέψη μας τρέχει στα πρώτα χρόνια της Εκκλησίας του Χριστού στον πλανήτη Γη.

Άνθρωποι αγράμματοι και απλοί, χωρίς γνώσεις και περγαμηνές, με μοναδικό τους εφόδιο την επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος για το ποιος πραγματικά ήταν ο Χριστός και ποιο ήταν το έργο Του στην γη, διεσπάρησαν σε όλη την τότε γνωστή οικουμένη για να διαλαλήσουν την μεγάλη αλήθεια, ότι ο Θεός έγινε άνθρωπος και ότι περιμένει τον άνθρωπο να γίνει κατά χάριν Θεός.

Αυτό τους κατέστησε πανεπιστήμονες, γιατί όχι μόνο κατανόησαν, αλλά είχαν εμπειρία της Ζωής. Αυτή την εμπειρία θέλησαν να μοιραστούν με όλους δημιουργώντας τις προϋποθέσεις, δηλαδή δημιουργώντας την Εκκλησία. Έβαλαν τις βάσεις ώστε αυτή η μεγάλη αλήθεια να μείνει ζωντανή στις καρδιές των ανθρώπων όλων των αιώνων.

Δημιουργήθηκε η Εκκλησία που σκοπό έχει να καθαγιάσει κάθε άνθρωπο σε όλα τα πέρατα της γης και σε όλους τους αιώνες, προσφέροντας την εμπειρία του Αγίου Πνεύματος.

Η ευθύνη λοιπόν του Ευαγγελισμού του κόσμου και των αιώνων είναι ευθύνη της καθόλου Εκκλησίας μέσω της ιεραποστολής.

Τα χαρίσματα διαμοιράζονται στα μέλη, η Εκκλησία όμως τα φέρει όλα. Το έργο της Εκκλησίας πραγματώνεται με την - αλλά και - στην συνεισφορά κάθε μέλους. Όλοι έχουν δικαίωμα στην χαρά του Ουρανού όταν ένας άνθρωπος γνωρίζει τον Θεό, όταν ένας άνθρωπος ζει την Αγιότητα.

Η χαρά της Αγιότητας είναι προϊόν της προσφοράς του εαυτού. Προσφορά χρόνου, χαρισμάτων, πόρων, φροντίδας και προσευχής. Πέραν του εαυτού.

Κυριακή της Πεντηκοστής στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό Αγίας Τριάδος Saweni Φίτζι 2023 - Πατήρ Μιχαήλ, π. Βαρθολομαίος, π. Ανδρόνικος και π. Γεώργιος

Μεγάλος εχθρός του Ευαγγελισμού των εθνών είναι η επανάπαυση των «εκλεκτών», όσων δηλαδή θεωρούν κοντόφθαλμα ότι η προσωπική τους τελείωση ολοκληρώνεται στον εαυτό τους, όσων δε κατανοούν ότι η ολοκλήρωση μέσα στην Εκκλησία περιλαμβάνει απαραίτητα τον πλησίον, τον κάθε πλησίον, αυτόν τον πλησίον που ο Χριστός κατέστησε κλειδί του Παραδείσου.

Η θέαση και η έννοια του άλλου, του πλησίον, είναι το κλειδί της εν Χριστώ ζωής. Διαφορετικά ενώ έχουμε ωραίους ναούς, ωραίες εκκλησιαστικές τέχνες, ωραία οργάνωση, ωραία διοίκηση, ωραία εξωτερική περιβολή και άλλα ωραία, δεν βιώνεται ο Χριστός. Χωρίς την έννοια του άλλου, του πλησίον, ο παράδεισος παραμένει ερμητικά κλειστός.

Η εποχή μας θεοποίησε τον άνθρωπο μα κυρίως τον εαυτό μας. Εκκλησία χωρίς ιεραποστολή, είναι εκκλησία χωρίς σκοπό. Και εκκλησία χωρίς σκοπό είναι ένα ψέμα, είναι ψεύτικη, είναι ανθρώπινη, χωρίς Άγιο Πνεύμα, χωρίς Θεό. Η Εκκλησία μάς δείχνει τον τρόπο. Μας καλεί να ξεπεράσουμε τον εαυτό μας, να βρούμε τον άλλο. Προσφέροντας στον εαυτό μας, λαμβάνουμε Θεό.

† ο Νέας Ζηλανδίας Μύρων

Σκέψεις και προτάσεις για την περαιτέρω διάδοση της Ορθόδοξης μαρτυρίας στα νησιά του Ειρηνικού

Ο πρωταρχικός στόχος της Ιεραποστολής της Ορθόδοξης Εκκλησίας στα νησιά του Ειρηνικού είναι να μοιραστεί το Ευαγγέλιο με το 1,1 εκατομμύριο κατοίκους των νησιών. Η Ορθόδοξη Χριστιανική Ιεραποστολή στον Ειρηνικό υπόσχεται να φέρει την πνευματική αλλαγή, να ζωογονεί και να μεταμορφώνει τη ζωή των κατοίκων του, σε μια πνευματικά χριστόμορφη εικόνα.

Μερικές από τις δυσκολίες για αυτήν την περιοχή σχετίζονται με κοινωνικούς, πολιτιστικούς και οικονομικούς παράγοντες. Αυτοί οι λόγοι, δεν πρέπει να αποθαρρύνουν την υπό το Οικουμενικό Πατριαρχείο Ιερά Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας στην συνέχιση του έργου της.

Συγκεκριμένα, οι λόγοι είναι:

Κοινωνικοί:

- Η γενική κατάσταση του Ειρηνικού χαρακτηρίζεται από φτώχεια.
- Έλλειψη επαρκών εγκαταστάσεων υγείας και κοινωνικής φροντίδας.
- Χαμηλό επίπεδο εκπαίδευσης.

Σε αυτόν τον τομέα, η παρουσία της Ιεραποστολής φέρνει ελπίδα στους ανθρώπους και

υπόσχεται να ανυψώσει την ευημερία τους μέσω του μηνύματος της σωτηρίας. Ενώ υπάρχει ήδη το Ορφανοτροφείο, λείπουν όμως οι υποδομές μιας κουζίνας επαγγελματικών προδιαγραφών για την διανομή δωρεάν φαγητού σε αστέγους και φτωχούς. Αυτό θα ανέβαζε το προφίλ της Ιεραποστολής στην κοινότητα και την γενική διοργάνωσή της.

Πολιτιστικά:

- Υπάρχει ανάγκη για αλλαγή στις θρησκευτικές πρακτικές,
- Χρειάζεται εντατικότερη έμφαση στην θρησκευτική προβολή

Η Ορθοδοξία προσφέρει μια ευκαιρία να εμπλακούμε σε έναν νέο τρόπο λατρείας, συμπεριλαμβανομένης της εκμάθησης και της εμπειρίας νέων παραδόσεων, λειτουργικής εμπειρίας και μουσικής. Παράλληλα ενθουσιάζονται και μαγνητίζονται θά έλεγα από την ορθόδοξη εικονογραφία.

Οικονομικά:

- Υπάρχει οικονομική κατάρπωση.
- Οι ευκαιρίες για οικονομική ενίσχυση είναι ανύπαρκτες.

Η Ορθόδοξη Ιεραποστολή θα μπορούσε να παρουσιάσει μια ευκαιρία διαφοροποίησης της οικονομίας μέσω της ίδρυσης επιχειρήσεων (π.χ. αγορά καλλιεργητών, σούπερ μάρκετ, καφετέριες, ΒnBs, κ.λπ.) που θα παρείχαν επίσης απασχόληση στην κοινότητα. Η επιχείρηση θα μπορούσε να συμβάλλει σε ένα σταθερό εισόδημα για την Ιεραποστολή που θα βοηθούσε στον στρατηγικό σχεδιασμό και τη βιωσιμότητα. Χρειάζεται επίσης από οικονομικής άποψης μια ενεργή προσπάθεια εντοπισμού της κρατικής υποστήριξης σε τοπικό και παγκόσμιο επίπεδο με τη μορφή τραπεζών τροφίμων και υπηρεσιών κοινωνικής πρόνοιας.

Η Ορθόδοξη Ιεραποστολή στον Ειρηνικό κάνει πολύ καλή δουλειά και οι επιτυχημένες πρωτοβουλίες της (που παρατίθενται παρακάτω) συνάδουν με τα κριτήρια, του τι πρέπει να είναι μια Ορθόδοξη Ιεραποστολή:

- Το ορφανοτροφείο.
- Χειροτονία τοπικών αυτόχθονων Κληρικών.
- Το χτίσιμο των Εκκλησιών.

Η Ιερά Μητρόπολη Νέας Ζηλανδίας έχει ζητήσει κάποια υποστήριξη από άλλες Ορθόδοξες Αρχιεπισκοπές και Μητροπόλεις για να διευκολυνθούν οι σπουδές των νέων (Θεολογία, Διακονία και άλλους τομείς ενδιαφέροντος)

στο εξωτερικό. Ίσως ένα επόμενο βήμα για αυτούς τους νέους θα ήταν η εδραίωση των σχέσεων με αυτές τις Εκκλησίες και άλλους οργανισμούς όπως το Ίδρυμα Νιάρχος που θα μπορούσαν να δώσουν ευκαιρίες υποτροφιών στη νεολαία της Ορθόδοξης ιεραποστολής στον Ειρηνικό για να συνεχίσουν μεταπτυχιακά προγράμματα σπουδών στο εξωτερικό.

Έχοντας όλα αυτά κατά νου, πιστεύω ότι είναι σημαντικό να επανεξετάσουμε ορισμένα βασικά ιεραποστολικά μοντέλα για τη βιωσιμότητα της Ορθόδοξης Ιεραποστολής στον Ειρηνικό. Πρέπει ωστόσο να τονίσω ότι αυτές οι ιδέες δεν μπορούν να πραγματοποιηθούν χωρίς σταθερή οικονομική βοήθεια και πόρους.

Ιεραποστολικά μοντέλα που πρέπει να ληφθούν υπόψη είναι:

- Οι Άγιοι Κύριλλος και Μεθόδιος ασχολήθηκαν με τη μετάφραση βιβλικών και λειτουργικών κειμένων στις τοπικές γλώσσες, ώστε το Ευαγγέλιο να είναι πιο προσιτό. Αυτή η μέθοδος εξασφάλιζε ότι η κατανόηση των ανθρώπων δεν περιοριζόταν από τη γνώση μιας ξένης γλώσσας.
- Ο Άγιος Νικόλαος της Ιαπωνίας χρησιμοποίησε τη μέθοδο της δημιουργίας συμφραζομένων και αυτή περιλάμβανε τη μελέτη της γλώσσας και του πολιτισμού των ανθρώπων

Επίσκεψη του πατρός Μιχαήλ Ψαρρομάτη στο τοπικό δημοτικό σχολείο Saweni Φίτζι

που υπηρετούσε. Μπόρεσε να μάθει την ξένη γλώσσα, να ντύνεται όπως οι Ιάπωνες και να συμμετάσχει στις πολιτιστικές τους γιορτές. Αυτό τον έκανε συγγενή και συμπονετικό στις διδασκαλίες του.

- Η μέθοδος του Αγίου Γερμανού της Αλάσκας, ήταν να ζει απλά ανάμεσα στους ανθρώπους του τόπου, να μοιράζεται τη ζωή του με τους ανθρώπους που υπηρετούσε. Ζώντας ανάμεσα στους ανθρώπους, οι ιεραπόστολοι καταλαβαίνουν από πρώτο χέρι τα προβλήματα που υπάρχουν και βοηθούν στην αντιμετώπιση αυτών των προβλημάτων. Είναι σχεδόν αδύνατο να βοηθήσετε κάποιον χωρίς να γνωρίζετε τους αγώνες του.

- Ο Άγιος Ιωάννης Μαξίμοβιτς δίδαξε με παράδειγμα, το οποίο επικεντρώθηκε στη διάδοση του Ευαγγελίου μέσω προσωπικής μαρτυρίας. Οι ιεραπόστολοι πρέπει να αποπνέουν το είδος του χαρακτήρα που θέλουν να μιμηθούν οι άνθρωποι.

- Ο Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας Αναστάσιος συνεργάστηκε με άλλες Εκκλησίες και κατέστησε δυνατή τη συνέχιση της ύπαρξης της Ορθόδοξης Ιεραποστολής στην Αλβανία. Η συνεργασία είναι υψίστης σημασίας, και δεν είναι μόνο ουσιαστική μεταξύ διαφορετικών εκκλησιαστικών ομάδων, αλλά περιλαμβάνει επίσης συνεργασία με διάφορες κοινοτικές ομάδες.

Αυτές οι μέθοδοι εφαρμόζονται ως ένα βαθμό στα νησιά του Ειρηνικού και η Ιεραποστολή μπορεί να τις χρησιμοποιήσει για να προσεγγίσει αποτελεσματικά τους κατοίκους των νησιών του Ειρηνικού.

Αυτά τα μοντέλα θα πρέπει να μας προκαλέσουν μια κύρια πρόκληση στο θέμα της επικοινωνίας, ή πιο συγκεκριμένα της μετάφρασης των κειμένων. Η Ορθόδοξη Ιεραποστολή στον Ειρηνικό έχει αναγνωρίσει ότι η μετάφραση της Βίβλου και των Λειτουργικών κειμένων στις μητρικές γλώσσες δεν είναι απλή λόγω της φύσης των γλωσσικών παραλλαγών και των αποχρώσεων των γλωσσών και διαλέκτων του Ειρηνικού. Αρκεί να πάρουμε τη γλώσσα των Φίτζι ως παράδειγμα και να συνειδητοποιήσουμε ότι είναι μια πολύπλοκη πολυσύνθετη γλώσσα με

μια μοναδική γραμματική δομή που καθιστά δύσκολη τη μετάφραση ιδιωματικών εκφράσεων και πολύπλοκων συντακτικών δομών από άλλες γλώσσες. Η έλλειψη ενός τυποποιημένου συστήματος γραφής και οι άφθονες ορθογραφικές παραλλαγές στα Φίτζι μπορούν επίσης να δημιουργήσουν προκλήσεις για συνεπείς μεταφράσεις.

Είναι αποδεδειγμένο ότι η μητρική γλώσσα χρησιμοποιήθηκε ελάχιστα, και μόνο στην Κατήχηση ή στην απαγγελία του «Πάτερ ημών» και περιστασιακά κατά τη διάρκεια των κηρυγμάτων. Όταν χρησιμοποιείται στην Κατήχηση, είναι ένας τύπος παράφρασης επειδή στην θεολογική ορολογία χρησιμοποιούνται πολλές εγγενείς λέξεις για να αναπαραστήσουν μια έννοια.

Παρόλο που τα αγγλικά είναι επίσημη γλώσσα των χωρών, το μορφωτικό επίπεδο των κοινοτήτων είναι χαμηλό. Έχοντας υπόψη όλα αυτά, εξακολουθώ να είμαι της άποψης ότι πρέπει να δοθεί περισσότερη χρηματοδότηση και προσπάθεια για την παραγωγή παιδαγωγικών μέσων, στη μητρική γλώσσα.

Ένα τελευταίο αλλά αξιοσημείωτο γραφειοκρατικό ζήτημα που αντιμετωπίζει η Ιεραποστολή αφορά την ιδιοκτησία γης. Ακόμη και όταν αγοράζεται γη και χτίζεται νόμιμα, υπάρχουν πολλές περιπτώσεις όπου αυτή η γη μπορεί να αφαιρεθεί επειδή ένας ντόπιος ιδιοκτήτης γης επιδιώκει να διεκδικήσει την γη αυτή ως δική του. Σε πολλές περιπτώσεις οι ιθαγενείς κάτοχοι γης θα απαιτήσουν πληρωμή μίσθωσης και θα διεκδικήσουν απώλεια δυναμικής αξίας γης.

Με πλήρη πεποίθηση, ομολογώ ότι η Ορθόδοξη Ιεραποστολή στον Ειρηνικό, είναι ένας συναρπαστικός και πνευματικά υπέροχος παράδεισος, όπου οι προκλήσεις της ζωής και της πίστης είναι πολύ πραγματικές. Η υποστήριξη της Ιεραποστολής θα επιτρέψει σ' αυτό το σημαντικό έργο και με το θέλημα του Θεού θα γίνει πραγματικότητα για τους ανθρώπους στην περιοχή, αλλά και για όλους τους θεοπρεπώς εμπλεκόμενους παράγοντες.

π. Μιχαήλ Ψαρομμάτης

Η Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα στην Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας

Με αισθήματα ακατάπαυστης δοξολογίας προς τον Θεό, αλλά και πνευματικής ανάτασης γιορτάστηκαν σε όλες τις ενορίες της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας τα άχραντα Πάθη και η ένδοξη Ανάσταση του Κυρίου.

Μετά τις πολλές δυσκολίες των τριών προηγούμενων χρόνων λόγω της πανδημίας, για πρώτη φορά κατά την φετινή Μεγάλη Εβδομάδα και το Πάσχα η συμμετοχή των πιστών ήταν πολύ μεγάλη.

Είθε το Φως, η Αγάπη και η Ελπίδα που ανέβλυσαν εκ του ζωοδόχου Τάφου του Αναστάντος Κυρίου να πλημμυρίσουν τις καρδιές όλων των ανθρώπων.

Ο
Υ
Λ
Σ
Α
Ν

Μ
Π
Ο
Υ
Σ
Α
Ν

Σ
Ε
Ο
Υ
Λ

Σ
Ε
Ο
Υ
Λ

Ι
Ν
Τ
Ζ
Ο
Υ

Τ
Σ
Ο
Ν
Τ
Σ
Ο
Υ

Βαπτισματική Θεία Λειτουργία στη Σεούλ

Το Σάββατο του Λαζάρου 8 Απριλίου 2023 κατά την βαπτισματική θεία Λειτουργία έλαβαν τα Μυστήρια του Αγίου Βαπτίσματος και Χρίσματος στον καθεδρικό ιερό ναό του Αγίου Νικολάου της Σεούλ οι εξής κατηχούμενοι: Nicholas Hush, Katerina Shin, Dionysii Kim, Nadezhda Shegai, Nikitas Shin και Bogdan Samarín.

Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας ο Μητροπολίτης καλωσόρισε τους νεοφώτιστους και εκ μέρους των συλλειτουργούντων ιερέων π. Ρωμανού Kanvchak και π. Αντωνίου Lim, αλλά και όλων των πιστών της κοινότητας του Καθεδρικού, και τους ευχήθηκε να ζήσουν μέχρι τελευταίας τους αναπνοής μέσα στην αγκαλιά της Ορθόδοξης Εκκλησίας και να μεταλαμπαδεύσουν το Φως του Χριστού στο περιβάλλον τους.

Ακολούθησε δεξίωση στην αίθουσα της Μητροπόλεως, κατά την οποία, εξ αφορμής της διαφορετικής εθνικής προέλευσης των συμμετεχόντων, τονίστηκε το μεγάλο θαύμα της ενώσεώς μας στο Σώμα του Χριστού, παρά την εθνική, πολιτιστική και γλωσσική ιδιαιτερότητα των μελών της Εκκλησίας.

Ημέρα χαράς και ευγνωμοσύνης στην Ορθόδοξη Μητρόπολη Κορέας

Η Κυριακή 14 Μαΐου 2023 ήταν μια ξεχωριστή Κυριακή σε όλες τις Ενορίες της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας. Μετά το πέρας της θείας Λειτουργίας σε κάθε Ενορία τελέστηκε ευχαριστήρια δέηση για την λήξη της πανδημίας Covid-19. Η μεγάλη διάρκεια της πανδημίας, που ξεκίνησε στην Κίνα τον Δεκέμβριο του 2019 και ο Παγκόσμιος Οργανισμός Υγείας ανακοίνωσε την άρση της κατάστασης έκτακτης ανάγκης στις 5 Μαΐου 2023, προκάλεσε, ως γνωστόν, 6 εκατομμύρια θανάτους και περισσότερες από 570 εκατομμύρια μολύνσεις.

Στο τέλος της θ. Λειτουργίας αναπέψαμε προς τον Θεό Ευχαριστήρια Προσευχή, την οποία συντάξαμε ειδικά για την περίπτωση, γιατί χάρις στο άπειρο έλεός Του προστατευτήκαμε από την θανατηφόρα αυτή νόσο.

Αλλά η Κυριακή 14 Μαΐου ήταν επίσης μια ξεχωριστή μέρα χαράς και ευγνωμοσύνης προς τον Θεό, γιατί ένα όνειρο δεκαετιών έγινε πραγματικότητα. Κι αυτό το όνειρο ήταν η συντήρηση των κειμηλίων της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας, τα οποία έχει στην κατοχή της (εικόνες, ιερά λειτουργικά σκεύη, άμφια και παλαίτυπα), και χρονολογούνται από τον 18ο έως τον 20ο αιώνα και προέρχονται από την Ρωσία και την Ελλάδα. Στην συλλογή των κειμηλίων περιλαμβάνονται και πολύτιμα λειτουργικά σκεύη, που αποτελούσαν απαραίτητο και ταυτόχρονα αναπόσπαστο κομμάτι του Ελληνικού Εκστρατευτικού Σώματος Ελλάδας (Εκ.Σ.Ε.), κατά την διάρκεια του κορεατικού πολέμου (1950-1953), αλλά και μετά την ανακωχή, που παρέμεινε ως ειρηνευτική δύναμη (1953-1955).

Για τον σκοπό αυτό ήρθαν από την Ελλάδα οι συντηρητές έργων τέχνης: κ. Ηλίας Παπαγεωργίου, κ. Κωνσταντίνος Τσούρμας και κ. Παναγιώτα Αποστόλου, οι οποίοι με την βοήθεια πολλών εθελοντών Κορεατών και Σλαβοφώνων, κατόρθωσαν να συντηρήσουν ένα μεγάλο

μέρος των κειμηλίων.

Οι δύο μεγάλες εικόνες της Παναγίας και του αγίου Σεραφείμ του Σάρωφ, μετά την συντήρησή τους, τοποθετήθηκαν σε προσωρινά τρίποδα στο κέντρο του ιερού ναού του Αγίου Νικολάου το Σάββατο πριν από τον Μεγάλο Εσπερινό. Έτσι οι πιστοί είχαν την ευκαιρία να δουν από πολύ κοντά τις εικόνες αυτές πριν την τοποθέτησή τους στα μόνιμα προσκυνητάρια τους. Ο Μητροπολίτης Αμβρόσιος μετά το τέλος της θ. Λειτουργίας ράντισε με αγιασμό τις εικόνες ενώ χορός Σλαβοφώνων έψαλαν τα απολυτίκια της Παναγίας και του Αγίου Σεραφείμ.

Στα πρόσωπα όλων ήταν έκδηλη η χαρά και η συγκίνηση από το αποτέλεσμα του έργου συντηρήσεως των κειμηλίων αφενός και αφετέρου για την εκπλήρωση του καθήκοντος όλων μας για να τα παραδώσουμε σε καλή κατάσταση στις επόμενες γενεές των Ορθοδόξων στην Κορέα.

Το πρώτο ετήσιο Μνημόσυνο του αιμνήστου Μητροπολίτου κυρού Σωτηρίου

Το πρώτο ετήσιο Μνημόσυνο του αιμνήστου Μητροπολίτου Πισιδίας, του από Κορέας, κυρού Σωτηρίου τελέστηκε το Σάββατο 10 Ιουνίου 2023 στην Ιερά Μονή Μεταμορφώσεως του Σωτήρος στο Καπιονγκ.

Της θείας Λειτουργίας και του Μνημοσύνου προεξήρχε ο σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ν. Ζηλανδίας π. Μύρων, με συλλειτουργούς τον Μητροπολίτη Κορέας και έξαρχο Ιαπωνίας Αμβρόσιο και επτά ιερείς. Από όλες τις Ενορίες της Ορθόδοξης Μητρόπολης Κορέας συμμετείχαν πολλοί για να εκφράσουν την ευγνωμοσύνη τους προς τον αιμνήστο πνευματικό τους πατέρα. Την οικογένεια του αιμνήστου Μητροπολίτου Σωτηρίου εκπροσώπησε η ανεισιά Του κ. Ελένη Τράμπα, η οποία ήρθε από την Ελβετία.

Πριν την έναρξη του Μνημοσύνου ο ποιμενάρχης της Κορέας είπε τα εξής:

Αγαπητοί αδελφοί και αδελφές μου,

Ο μακαριστός Πνευματικός μας Πατέρας, Μητροπολίτης Σωτήριος, του οποίου το πρώτο ετήσιο Μνημόσυνο τελούμε στην ευχαριστιακή αυτή σύναξη, μας άφησε ως ιερή παρακαταθήκη μεταξύ άλλων και τα εξής λόγια:

Δεν φοβάμαι τον θάνατο.

«Γιατί επιθυμώ να φύγω απ' αυτόν τον κόσμο και να είμαι μαζί με τον Χριστό, που είναι καλύτερο απ' όλα» (Φιλ. 1:23). Αυτό που φοβάμαι και σκέφτομαι καθημερινά είναι η απολογία μου ενώπιον του αδεκάστου Κριτού την ημέρα της κρίσεώς μου.

Δεν φοβάμαι τον θάνατο. Αυτό το συγκλονιστικό μήνυμα στέλνει προς όλους μας και από τον Ουρανό που βρίσκεται.

Το μήνυμά Του ήταν και είναι πάντοτε Αναστάσιμο. Κι όταν ζούσε ανάμεσά μας εν σώματι, αλλά και τώρα που ζει ανάμεσά μας εν πνεύματι.

Δεν φοβάμαι τον θάνατο, έλεγε όταν έβλεπε να πλησιάζει η ώρα της αναχωρήσεώς του απ' αυτόν τον κόσμο. Περιμένε, μάλιστα, με λαχτάρα

Ο Σεβ. Μητροπολίτης Άρτης Ιγνάτιος είπε κατά το ετήσιο μνημόσυνο στην Άρτα: Ο Πισιδίας Σωτήριος εφωτίσθη από το Άγιον Πνεύμα και κατέστη Φως Εθνών.

αυτήν την ώρα, για να είναι μαζί με τον Χριστό, που τόσο αγάπησε στην επίγεια ζωή του και τόσο εργάστηκε για την δόξα Του, διακονώντας με αυταπάρνηση τον κάθε πλησίον του αδιακρίτως.

Δεν φοβάμαι τον θάνατο, επαναλάμβανε γιατί πίστευε στην Ανάσταση. Γιατί πίστευε ακράδαντα στο «προσδοκώ ανάστασιν νεκρών και ζωήν του μέλλοντος αιώνος».

Πώς μπορείς να μη φοβάσαι τον θάνατο; ίσως κάποιος αναρωτηθεί. Είναι δυνατόν κάτι τέτοιο; Για να φθάσει κανείς στην αφοβία του θανάτου πρέπει στην ζωή του να έχει αγαπήσει πολύ τον Χριστό• να έχει αγωνιστεί πολύ να μιμηθεί τον Χριστό• να έχει πιστέψει πολύ στον Χριστό, ως τον μόνο αληθινό Θεό.

Συνεπώς, για να φθάσουμε κι εμείς στην αφοβία του θανάτου• για να νικήσουμε τον φόβο του θανάτου, που είναι κατάσταση του μεταπτωτικού ανθρώπου, πρέπει απαραίτητα να αγαπήσουμε,

Το ετήσιο Μνημόσυνο του Σεβ. Σωτηρίου στην Ι.Μ. Μεταμορφώσεως Καπιόνγκ

όπως ο πνευματικός μας Πατέρας, πρώτον τον Χριστό «με όλη την καρδιά μας, με όλη την ψυχή μας και με όλο το νου μας...» και δεύτερον, «τον πλησίον μας όπως τον εαυτό μας» (Μτ. 22:37-39).

Αγαπητοί αδελφοί μου,

Το ετήσιο Μνημόσυνο του πνευματικού μας Πατέρα, που τελούμε σήμερα, θα έχει για τον καθένα μας θετικό πρόσημο μόνον εάν μιμηθούμε την πίστη και την αγάπη Του προς τον

Χριστό και τον πλησίον μας.

Να ερχόμαστε, σας παρακαλώ, να προσκυνούμε τον τάφο Του, για να αντλούμε πνευματική δύναμη, ώστε να ζούμε «άξίως του εὐαγγελίου του Χριστοῦ» (Φιλ. 1:27). Ἐτσι θα είναι «Χριστιανὰ τὰ τέλη τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχοντα, εἰρηνικά», και θα αξιωθούμε να έχουμε «καλὴν ἀπολογίαὶν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ». Αμήν.

Μετά το πέρας του Μνημόσυνου ὅλοι

Η ανηψιά του Σεβ. Σωτηρίου κ. Ελένη Τράμπα απευθύνει χαιρετισμό κατά το Μνημόσυνο στην Ι. Μονή Μεταμορφώσεως Καπιόνγκ

Τρισάγιον στον τάφο του αιμνήστου σεβασμιώτατου Σωτηρίου

κατευθύνθηκαν προς τον τάφο του μακαριστού Μητροπολίτου Σωτηρίου για την τέλεση του νεκρωσίμου Τρισαγίου και κατόπιν ακολούθησε στον προαύλιο χώρο της Μονής κοινό γεύμα αγάπης. Στους συμμετέχοντες διανεμήθηκε ειδικό αφιερωματικό φυλλάδιο 20 σελίδων με κείμενο του Παναγιωτάτου Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, το βιογραφικό, την εργογραφία και την διαθήκη και τέλος την αποχαιρετιστήρια επιστολή του αιμνήστου π. Σωτηρίου, την οποία απέστειλε στις 24 Νοεμβρίου 1975 προς τους ενορίτες Του της ενορίας Αγίας Σκέπης Παπάγου, λίγες μέρες πριν αναχωρήσει από την Αθήνα για την Σεούλ.

Ας εμπνέει όλους η μορφή και το αγιασμένο παράδειγμα, του εις τους Ουρανούς

ευρισκομένου μεγάλου ιεραποστολικού Ιεράρχου της Εκκλησίας, όπως ευχήθηκε ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ν. Ζηλανδίας Μύρων, ο οποίος κόμισε και τις σεπτές πατρικές ευχές και ευλογίες του Οικουμενικού Πατριάρχη προς το Ποίμνιο της εν Κορέα Εκκλησίας.

Ανάλογα μνημόσυνα με την ευκαιρία συμπληρώσεως ενός έτους από την οσιακή κοίμηση του Σεβασμιωτάτου Σωτηρίου τελέστηκαν το Σάββατο 10 Ιουνίου και στην Ιερά Μητρόπολη Πισιδίας, στην γενέτειρά του Άρτα, στην Ν. Σμύρνη με την πρωτοβουλία του Πατριαρχικού Ιδρύματος Ορθοδόξου Ιεραποστολής Άπω Ανατολής και της Εταιρείας Μεσογειακού Πολιτισμού, αλλά σε άλλες Μητροπόλεις εντός και εκτός Ελλάδος.

Ὁδοιπορικὸ

Ὁδοιπορικὸ
Ὁρθοδόξου Ἱεραποστολῆς στὴν Ἀνατολή
Τριμηνιαῖο Ἐνημερωτικὸ Δελτίο
Τεύχος 83 Ἀπρίλιος-Ἰούνιος 2023
ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
Πατριαρχικὸ Ἰδρυμα Ὁρθοδόξου
Ἱεραποστολῆς Ἄνω Ἀνατολῆς
Γουναροπούλου 3, 157 71, Ζωγράφου
Τηλ.: +30 210 771 0732
e-mail: patriarchidryma@gmail.com
internet site: www.patriarchikoidryma.gr
ΕΚΔΟΤΗΣ-Δ/ΝΤΗΣ ΣΥΝΤΑΞΕΩΣ
Γεώργιος Δημόπουλος
Φιλελλήνων 4, 105 57 Ἀθήνα
ΗΛ/ΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ & ΕΚΤΥΠΩΣΗ
Λυχνία Α.Ε.
www.lyhnia.com

ΕΛΤΑ-ΤΑΧΥΠΛΗΡΩΜΗ

Παρακαλούμε ενημερώστε μας τηλεφωνικῶς ἢ στο e-mail του Ἰδρύματος για την κατάθεσή σας, γιατί στην κίνηση λογαριασμοῦ, που μας δίνει η Τράπεζα δεν αναγράφεται το ὄνομά σας, ειδικά μέσω e-banking, και θα σας σταλεί η απόδειξη. Εάν δεν έχετε λάβει απόδειξη για την κατάθεσή σας τηλεφωνείστε στο 210 7710732

Προς τους παραλήπτες του Περιοδικού

Σας παρακαλούμε να μας ενημερώσετε στο τηλέφωνο 210 7710732 ἢ στο e-mail: patriarchidryma@gmail.com αν θέλετε να συνεχίσετε να λαμβάνετε το Περιοδικό μας σε έντυπη μορφή με το ταχυδρομείο ἢ στο e-mail σας.

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ – ΚΑΤΑΘΕΣΕΙΣ ΔΩΡΕΩΝ:

Ἐθνικὴ Τράπεζα: Αρ. Λογ/σμοῦ: 040-296124-56

IBAN: GR6001100400000004029612456

Alpha Bank: Αρ. Λογ/σμοῦ: 473-002101-099272

IBAN: GR8901404730473002101099272

Διοικητικὸ Συμβούλιο

<u>Πρόεδρος:</u>	Σωτήρης Δεσπότης- Καθηγητῆς Θεολογικῆς Σχολῆς ΕΚΠΑ
<u>Α' Αντιπρόεδρος:</u>	Λουκάς Καρρᾶς – Δικηγόρος –Νομικὸς Σύμβουλος
<u>Β' Αντιπρόεδρος:</u>	Γεώργιος Δημόπουλος Οικονομολόγος- Ἐπιχειρηματίας
<u>Γενικὸς Γραμματέας:</u>	Βασίλειος Μπίρτσας – Ὑπάλληλος ΝΠΔΔ
<u>Ταμίας:</u>	Παναγιώτα Δρογκάρη – Συντ/χος ΔΥ
<u>Μέλη:</u>	Δημήτριος Ἀθανασίου – Θεολογικῆ Σχολῆ ΕΚΠΑ Παρασκευᾶς Κουτσοβίτης – Ἴατρὸς Νεκτᾶριος Λαβούτας – Συντ/χος ΟΤΕ Ἐμμανουὴλ Μουστάκας – Θεολόγος Λεωνίδας Σαφαρίκας – Συνταξιούχος Ἐπιχειρηματίας Ἀλέξανδρος Σπύρογλου – Καθηγητῆς Θεολόγος εἰς τὸ Κολλέγιον Ἀθηνῶν
<u>Ἐξελεγκτικὴ Ἐπιτροπή:</u>	Χαρίκλεια Ρωζάνη – Οικονομολόγος Μαρία Φύτρου – Τεχνικὸς Ἔργων

**ΤΟ ΕΤΗΣΙΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΣΤΟΥ
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΣΩΤΗΡΙΟΥ ΣΤΗΝ ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ
Ν. ΣΜΥΡΝΗΣ**